

Audiovizuální díla s přihlédnutím k filmovým koprodukcím - shrnutí:

Hlavním tématem této diplomové práce jsou audiovizuální díla, která v mnoha ohledech zasahují do naší společnosti a nelze je v žádném směru opomíjet. Ovlivňují mnoho odvětví společnosti a staly se podstatným světovým elementem. Měli bychom toto „odvětví“ nahlížet z několika perspektiv. Těmi mám na mysli především odvětví práva, filmové vědy, historie a financování respektive ekonomie. Jedná se o multidisciplinární oblast, jež vedle kulturní, sociální, společenské, ekonomické a například i vzdělávací stránky v sobě mnohdy zahrnuje i prvek mezinárodní, který napomáhá k zlepšení a usnadnění mezistátních a multikulturních vazeb a vztahů.

Druhá část práce nabízí obecné vymezení sousloví „audiovizuální dílo“. Toto sousloví nemůžeme omezit pouze na legální definici, ale musíme na něj nazírat z interdisciplinárního hlediska.

Třetí část připomíná fakt, že na téma musíme nahlížet i z historického hlediska. Jedná se především o úpravu a informace obsažené v jednotlivých původských (autorskoprávních) zákonech, v publikacích ze 30. a 40. let dvacátého století zabývajících se filmovým právem a v právních časopisech z tohoto období (např. „Soutěž a tvorba“), které svojí tematikou značně přispívají do diskuze o jednotlivých aspektech týkajících se filmového průmyslu a filmové tvorby.

Ve čtvrté části se detailně věnuji současné autorskoprávní úpravě vztahující se k audiovizuálním dílům. Vedle rozdělení děl audiovizuálních na jednotlivé podskupiny se věnuji osobě autora audiovizuálních děl, dílům audiovizuálně užitým a osobě výrobce prvotního záznamu audiovizuálního díla respektive výrobcí zvukově obrazového záznamu. Vedle zákonné úpravy čerpám úvahy především z komentářů k autorskému zákonu a z autorskoprávních knih a časopiseckých článků.

V páté kapitole jsem nastínil některé otázky související s koprodukční tvorbou audiovizuálních děl a s výrobou jejich záznamů. Snažil jsem se podat komplexní obraz o „koprodukcích“. Jednotlivé myšlenky, v textu obsažené, mohou být podkladem pro další analýzu koprodukčních vztahů. Na tento druh výrobních vztahů nelze hledět pouze z hlediska praktického, ale je třeba jej vnímat i z hlediska „teorie“ jednotlivých právních odvětví. Koprodukce, jako jeden ze způsobů výroby audiovizuálního díla, jsou významným organizačně-hospodářským institutem. V práci

vymezují pojem koprodukce a definují i další způsoby natáčení snímků ve spolupráci několika subjektů. V historickém exkurzu pojednávám o „stavu koprodukcí“ v letech 1945 až 1970 v našich zemích, v dalších podkapitolách nejprve popisují smlouvu o sdružení, jejíž podobu koprodukční smlouva nejčastěji má, zařazuji koprodukční filmové dílo do systému autorského práva a uvádím některé autorskoprávní instituty s tématem související. Poté uvádím několik poznámek k mezinárodním aspektům koprodukcí a zabývám se institutem filmových podpor a investičních pobídek. Problematika nedostatku finančních prostředků při výrobě filmových děl nás vede k zamyšlení nad podstatou a významem koprodukčních vztahů. Díky nim dochází ke zpestření výrobně-kulturních schémat stanovených spolupracujícími zeměmi a k rozšíření povědomí o kvalitách, schopnostech, přístupu a profesionalitě personálu tvůrčích štábů a dílčích výrobních jednotek daných zemí. Pojem „geoekonomický turismus“ objasňuje podstatu, důležitost a směr „koprodukcí“, kterým se v dnešní době finanční nejistoty vydávají. Tato závěrečná kapitola je dle mého názoru největším přínosem celé práce.

V závěru diplomové práce shrnuji předešlé myšlenky, poskytuji čtenáři svůj názor na dané téma a nabízím i možné úvahy k dalšímu zamyšlení a k rozboru nastíněné problematiky.